

॥ १२ ॥ यतो निगृहीतः जातसंरंभो जातभयो पितृद्वलान् च शत्रुवशंगतोऽस्मि ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ इति विराटप० नैलकंठीये भारतभावदीपे चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ परी
सतिलिप्ततियतः अथ अतः विराटं विराटदेशं उपयात् उपायात् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ कालयन्ति नयन्ति रथवंशेन रथसमूहेन ॥ ५ ॥ घोषस्य घोषस्थानां गोपालानां च हन्यतां हन्यमानानां मारावः शब्दो
रत्नानि गाः सुवर्णं च मणिमुक्तमथापि च ॥ वैयाघ्रपद्यविप्रेन्द्रसर्वथैव नमोस्तुते ॥ १२ ॥ त्वत्कृते ह्यद्यप्यमिराज्यं संतानमेव च ॥ यतश्च जातसंरंभो न च शत्रु
वशंगतः ॥ १३ ॥ ततो युधिष्ठिरो मत्स्यं पुनरेवाभ्यभाषत ॥ प्रतिनं दामिते वाक्यं मनोज्ञं मत्स्यभाषसे ॥ १४ ॥ आनृशंस्यपरो नित्यं सुसुखी सततं भव ॥ गच्छं तु दू
तास्त्वरितं नगरं तव पार्थिव ॥ १५ ॥ सुहृदां प्रियमाख्यातुं घोषयंतु च ते जयं ॥ ततस्तद्वचनां मत्स्यो दूतान् राजा समादिशत् ॥ १६ ॥ आचक्षध्वं पुरंगत्वा संग्रामे
माज्ञां शिरसा कृत्वा प्रस्थिता हृष्टमानसाः ॥ १८ ॥ ते गत्वा तत्र तां रात्रिं मथ सूर्योदयं प्रति ॥ विराटस्य पुराभ्याशे दूता जयमघोषयन् ॥ १९ ॥ इति श्रीमहाभारते
सहामात्यो विराटमुपयादथ ॥ १ ॥ भीष्मो द्रोणश्च कर्णश्च कृपश्च परमास्त्रवित् ॥ द्रौणिश्च सौबलश्चैव तथा दुःशासनः प्रभो ॥ २ ॥ विविंशतिर्विकर्णश्च चित्रसेन
श्च वीर्यवान् ॥ दुर्मुखो दुःशलश्चैव ये चैवान्ये महारथाः ॥ ३ ॥ एते मत्स्यानुपागम्य विराटस्य महीपतेः ॥ घोषान्विद्राव्य तरसा गोधनं जङ्घुरो जसा ॥ ४ ॥ षष्टिं गवां
पाध्यक्षो भयत्रस्तोरथमास्थाय सत्वरः ॥ जगाम नगरायैव परिक्रोशंस्तदार्त्तवत् ॥ ७ ॥ सप्रविश्य पुरं राजानृपवेशमाभ्ययात्ततः ॥ अवतीर्य रथात्तूर्णमाख्यातुं प्र
विवेश ह ॥ ८ ॥ दृष्ट्वा भूमिं जयं नाम पुत्रं मत्स्यस्य मानिनं ॥ तस्मै तत्सर्वमाचष्ट राजा पृथुः कर्षणं ॥ ९ ॥ षष्टिं गवां सहस्राणि कुरवः कालयन्ति ते ॥ तद्विजेतुं समुत्तिष्ठ गो
पुत्रो ममानुरूपश्च शूरश्चेति कुलोद्बहः ॥ १२ ॥ इष्वस्त्रे निपुणो यो धः सदा वीरश्च मे सुतः ॥ तस्य तत्सत्यमेवास्तु मनुष्येन्द्रस्य भाषितं ॥ १३
महानभूत् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ भूमिजयमित्युत्तरस्यैव नामांतरं ॥ ९ ॥ १० ॥ शून्यपालं राज्ञोऽसन्निधाने पालकं ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥